

O lásce

Grigorij Grabovoj

Láska je všude a vždy, je to konstitutivní světový systém. Činnost Boží v Lásce je činnost z vás a činnost k vám. Bůh koná výhradně Láskou. Fyzické tělo člověka je Boží láska ve vztahu k vnějšímu světu.

Láska se nachází dokonce v oblasti před řízením. Abychom neudělali chybu v tomto velmi zřetelném prognostickém systému, je třeba milovat všechny trvale a vykonávat všechny činnosti v lásce. Tehdy je budoucnost jednoznačně věčná.

Člověk, který koná s láskou, projevuje věčnost jdoucí od vlastního fyzického těla.

Svět miluje člověka (je to láska stromů, vzduchu, všeho vnějšího světa, nikoli jen lidí). Vidět Lásku a jít směrem k Lásce je naprosto pevné kritérium, jestli se chcete obnovit nebo normalizovat události. Vzniká vnitřní klid, klid Lásky, který přibližuje ideální budoucnost, kdy se každý objekt stává věčným, a věčnost nás začíná tvořit. Věčný proud Lásky vstupuje do srdce přes tělo a neustálý proces tvorby probíhá – právě to je Bůh, který nás neustále tvoří. Bod vstupu této úrovně do našeho těla (vnější svítící proud) je věčný a nachází se i v našem těle i mimo ně. Buňka je stejná, jakou má jediný Bůh. Začíná se fakticky vyjevovat také v událostech (dokonce i v extrémních) a periodicky se rozsvěcuje, je to lokální buněčný svit. A v této buňce je soustředěno sjednocení, pomoc světa, právě v přítomnosti Boží a současně vnější přechodná úroveň, kterou do nás Láska přechází a tvoří naše tělo. Je to velmi silný mechanismus obnovy srdce a cév.

Samoutváření fyzického těla jediného Boha je Láska, kterou On projevuje ke všem. A když to chápeme, vidíme, že stejné (věčné) buňky začínají momentálně po organizmu narůstat. Abyste se ve svém vnímání neodlišovali od fyzického těla jediného Boha, stačí současně si zamilovat matriční buňku Boží a kteroukoli vaši buňku. Semknou se a stane se, že jste sami v sobě vytvořili věčnou buňku a ta informuje všechny ostatní buňky našeho těla o věčném životě.

Stačí nám, abychom se s Láskou obrátili k nějakému svému buněčnému systému, a organizmus to vnímá jako nekonečný impuls. V Lásce bývá čas často okamžitý a je trvalý, to znamená, že jeden impuls Lásky dává nekonečný impuls pro novotvorbu.

Láska je základem pro tvorbu světů.

Tak, jako bezmezná Stvořitelova Láska je neviditelně přítomná, neustále zaměřená ke každému z nás, stejně tak i každá naše činnost musí být vždycky prodchnuta Láskou. Tehdy budeme při tvorbě konat jako Bůh. A tehdy struktura organizmu a vyléčení sebe sama i jiných bude projevem všeobecné Lásky.